

selv om man kan lægge Ansvar over paa de Regjeringer, vi have havt siden 1864, kan det ikke lægges paa dette Thing, og et Ansvar hviler jo heller ikke uden paa den ansvarhavende Regjering. — Der er et enkelt Spørgsmaal, jeg kunde ønske at sige et Par Ord om; ganske vist kan det jo være betænkeligt at komme ind paa lokale Spørgsmaal, men det er af en saadan Betydning, at jeg ikke tror at kunne undlade det, og uagtet det ganske vist hverken berører mig eller min Valgkreds, har det ikke desto mindre en saadan Betydning for en hel Provinds, at det fortjener nærmere Omtale. Det er den Post, som findes paa Finantslovens § 27 om et Laan til at lette Digebyrderne paa Lolland. Spørgsmaalet er en Gjenganger; det fandtes paa forrige Finantslovsforslag, om vel ikke i denne Størrelse; der var opført 10,000 Kr., som ved Overensstemmelse mellem den høitærede Indenrigsminister og Folkethinget blev forhøiet til 15,000 Kr., at tilbagebetale efter visse Aars Forløb med 6 pCt. Rente og Afdrag. Det var altsaa ikke nogen Gave, kun et Laan, og det ikke engang et rentefrit Laan, men det har været af saa stor Betydning for de vedkommende Egne, at det vilde være ønskeligt, om de kunde have faaet det ogsaa iaar. Det kunne de nu ikke, da jo Finantsloven ikke blev færdig her fra Rigsdagen, og det ikke hører til de Ting, som Regjeringen har villet udrede efter den midlertidige Finantslov, og hvor nødvendigt jeg end finder denne Hjælp at være for Lolland, finder jeg det ikke desto mindre rigtigt, at Laanet ikke gives efter den midlertidige Finantslov, fordi det vilde stride mod en saadan Lovs Regler. Ganske vist har man jo set, at Regjeringen, hvor det dreiede sig om Laan, har ydet det, selv om Rigsdagen har været afgjort derimod; men jeg finder det dog ikke rigtigt, om dette Laan gives paa denne Maade. Men kunde ikke desto mindre dette Laan ikke effektueres saaledes, at det kom de lollandste Digestatydere tilgode, f. Ex. paa en Ailægsbevillingslov, vilde det være meget hensigtsmæssigt; thi Sagen er den, at Lolland er mere uheldig stillet iaar end noget andet Sted her i Landet; Østien der har været saa daarlig som vist ikke i mange Aar, og kan man end i denne Skattetermin klare den høie Skat, kan det blive vanskeligt nok i den næste. Men, Spørgsmaalet set i sin Almindelighed, er der noget næsten Underligt i, at man er saa knap overfor Provindsen Lolland, at man betænker sig paa at yde et Laan, hvor Krangen virkelig er saa stor. Thi hvad gjør man andre Steder? Med Hensyn til Sjælland har man nu i en Række af Aar bevilget Penge til at fiske dets Kyster og Limfjordshavnene, og det store Summer. Det har jeg ikke Noget imod, jeg har været gunstig siemt derfor, men man har ikke fordret saa Meget som en eneste Dre af alle de Omkringboende i mange Miles Omkreds, skjøndt de have stor Fordel deraf. Thi

forudsatte man, at Limfjordstangen blev gennembrudt, og Besterhavet vældede ind med fuld Fart, vilde disse Beboere jo være lige saa uheldig stillede som paa Lolland. Man ser ogsaa paa det foreliggende Finantslovsforslag opført et Beløb af 82,000 Kr. til disse Kysters Sikkring. Naar man ser hen dertil, tror jeg, at Lolland ogsaa har Krav paa at komme mere i Betragtning og paa en større Smødefømmenhed fra Statens Side, thi Forholdene ere nu der saaledes, at det gaar over alle Grændser. Jeg kan saa meget dristigere sige det, som det jo slet ikke berører mig eller min Valgkreds, men jeg kender Forholdene saa nøie og veed, i hvilken Udstrækning de trykke Befolkningen. Jeg kender det ogsaa saa nøie fra Falster, hvilken betydelig Byrde det er. I Bemærkningerne til forrige Finantslovsforslag staar der, at Digestatten paa Falster er 27 $\frac{1}{2}$ Dre pr. Enhed, men paa Lolland er den saa meget høiere, at den der gaar op til ca. 44 Dre pr. Enhed, altsaa en Treiedel høiere end paa Falster, og jeg finder det nødvendigt, at denne Sag bliver underkastet en rigtig nøie Overveelse i det eventuelle Udvalg. Det kunde vist ogsaa være værd at komme paa det Rene med, hvad Grunden er til, at disse Udgifter til Bygning og Vedligeholdelse af Digerne paa Lolland ere stegne saa meget i Forhold til paa Falster. Da vi vedtog Lovforslaget om Digerne paa Lolland og Falster, git vi ud fra, og vistnok med Rette, at Lolland vilde blive fuldt saa heldig stillet som Falster, men nu ser man, at, hvor uheldig Falster end er stillet, er det dog meget værre paa Lolland, og bliver det saaledes ved, er der Fare for, at Størstedelen af Lodsseierne aldeles ikke kan bære Byrden. Det er vistnok tvivlsomt, om Digerne paa Lolland ere byggede med den fornødne Økonomi, og om Administrationsudgifterne blive iagttagne med den fornødne Økonomi. Der er vistnok mange Spørgsmaal, som grundig maatte underøges, naar Sagen kommer for i det eventuelle Finantsudvalg, og jeg vil henstille til det at søge alle mulige Oplysninger, thi som Sagen staar nu, er det klart, at Lodsseierne, som maa udrede Digestatten paa Lolland, ere saa uheldig stillede som vel muligt. Naar man bestandig Aar efter Aar bevilger større Beløb til Sikkring af Kysterne andre Steder og ogsaa paa andre Omraader offer store Beløb — man ser jo f. Ex. at den høie Regjering

Rettelser.

- Sp. 56, L. 22 f. n.: „udenfor“, læs: „indensfor“.
 — 58, L. 19 f. n.: „tilbage“, læs: „tilbogs“.
 — 58, L. 6 f. n.: „5“, læs: „25“.